

Nam Vang

thành phố hồi sinh

Từ minh Tâm

Lời giới thiệu:

Chuyến du lịch Campuchia bốn ngày đã gần kết thúc. Ba ngày qua chúng tôi đã thăm viếng kỳ quan Đé Thiên Đé Thích (Angkor) và vùng phụ cận. Hôm nay chúng tôi trở lại thủ đô Nam Vang để thăm viếng một số kiến trúc ở đây như Hoàng Cung và Chùa Vàng Chùa Bạc. Bài dưới đây kể lại một phần chuyến đi nói trên. Toàn bộ bài viết sẽ được in trong Á Châu Quyển Rũ tập 2 sẽ được in trong thời gian tới. Mong quý ái hữu tìm đọc.

Phnom Penh (Nam Vang):

... Hơn 12 giờ trưa, chúng tôi về tới ngoại ô Nam Vang. Ở đây bắt đầu có nhiều nhà cửa và cuộc sống có vẻ sung túc hơn vùng nông thôn mà chúng tôi đã đi qua hồi sáng. Qua chiếc cầu Chruoy Changvar (cầu Hữu Nghị Nhật Bản) do người Nhật xây dựng, chúng tôi vào nội thành Nam Vang.

Thủ đô của Campuchia, dân số khoảng 1 triệu người, nằm bên hữu ngạn của sông Tonlé Sap. Ở đó, sông Mekong chia làm 2 nhánh: nhánh chính chảy về Tân Châu, ta gọi là Tiền Giang, nhánh nhỏ Tonle Bassac chảy về Châu Đốc, ta gọi là Hậu Giang. Từ điểm phân chia đó nhánh Tonlé Sap chảy ngược lên Biển Hồ, Xưa kia thành phố này có tên là Krong Chaktomuk nghĩa là "Thành Phố Bốn Mặt". Chuyện kể rằng, một hôm có một bà già tên Penh nhặt được một khúc gỗ trôi trên sông. Khi chẻ ra, bà thấy bên trong có tượng Phật bốn mặt nên đem về lập chùa để thờ. Chùa này ở trên đồi và có tên là Wat Phnom Daun Penh tức là Chùa Bà Penh. Tên chùa sau này lại thành

tên của thành phố.

Năm 1431, người Thái tấn công Angkor, vua Ponhet Yat bỏ Angkor Thom mà về đây. Sau này Phnom Penh tỏ ra có nhiều thuận lợi hơn Angkor vì giao thông thuận tiện nên trở thành kinh đô, còn Angkor thì bị bỏ phế trong rừng sâu.

Năm 1494, kinh đô lại bị dời về Basan, rồi sau đó Lovek và cuối cùng là Oudong.

Năm 1772, người Thái chiếm Phnom Penh và đốt rụi thành phố. Từ đó Thái Lan và Việt Nam luôn đụng độ với nhau để tranh giành ảnh hưởng ở đây.

Năm 1835, vua Minh Mạng sai Trương Minh Giảng chiếm đóng Nam Vang và đổi tên nơi đây là Trấn Tây Thành, nhưng vì dân Chân Lạp chống đối dữ dội nên qua triều vua Thiệu Trị thì Việt Nam phải rút quân về.

Đến năm 1863 khi người Pháp lập chế độ bảo hộ Phnom Penh chỉ có 25.000 dân và từ đó nơi đây mới trở lại thành kinh đô của Campuchia cho tới ngày nay.

Năm 1866, cung điện hoàng gia được xây dựng.

Trong thời gian chiến tranh, dân tị nạn lánh cư vào thành phố rất nhiều. Trước năm 1975 thành phố có tới 2 triệu dân.

Ngày 17/4/1975, Khmer Đỏ chiếm thành phố, và ngày hôm sau thì đuổi hết dân chúng ra ngoài. Trường trung học Tuol Sleng trở thành nhà tù và là nơi tra tấn. Thành phố trở nên vắng tanh không một bóng người.

Năm 1979, quân Việt Nam đẩy lùi quân Khmer Đỏ ra khỏi thành phố và mọi người bắt đầu hồi cư. Hiện nay dân số Phnom Penh là hơn 1 triệu người.

Nhà cửa ở Phnom Penh giống như thành phố Chợ Lớn với rất nhiều bảng quảng cáo. Đầu tiên, chúng tôi thấy có một vòng xoay rất



Đường phố Nam Vang gần khu Chợ Mới

lớn. Ở giữa có tượng một cây súng lục mà nòng súng đã bị “thắt nút”. Tượng này ngụ ý bây giờ Campuchia đã an toàn, không cần súng nữa. Hướng dẫn viên Quang cho biết, mấy năm trước, Campuchia là nơi súng đạn ... hơi tự do. Ở Phnom Penh có cả chợ bán súng, lựu đạn ... Do đó, dân anh chị có thể mua súng để thanh toán lẫn nhau. Cách đây mấy năm, chính phủ ra lệnh ai có súng thì tự nguyện đem nộp và sẽ bị phá huỷ. Tượng đài này được lập ra để kỷ niệm sự kiện nói trên.

Xe vào đại lộ Monivong, một con đường lớn với 4 làn xe. Cảm tưởng đầu tiên của chúng tôi là Phnom Penh có rất nhiều xe hơi. Có chiếc có bảng số, có chiếc không có. Quang cho biết, giá xe ô tô cũ ở đây khá rẻ. Giá một chiếc xe đi được như Toyota Camry cũ chỉ từ 2.000 – 3.000 đô la. Do có nhiều xe ô tô nên các trạm xăng khá to lớn. Mỗi trạm xăng đều có chợ nhỏ (mini market). Đây là điều tiến bộ hơn ở Sài Gòn. Ở Nam Vang cũng có xe gắn máy nhưng không nhiều như ở Sài Gòn. Người Campuchia ngồi xe gắn máy hơi khác với dân Việt. Khi

chờ hai phụ nữ ở phía sau (xe chở ba) thì hai người quay mặt qua hai bên khác nhau nên thấy cũng lạ. Còn nếu thấy phụ nữ ngồi phía sau mà ngồi như đàn ông, tức là để hai chân ở hai bên xe, thì đích thị đó là người Việt. Thành phố Nam Vang có nhiều cây xanh. Kiến trúc nhà cửa kiểu cũ thì giống kiểu Pháp nhưng những khu kinh doanh buôn bán thì xây theo kiểu mới. Khắp nơi trong thành phố đều thấy xây cất thương xá để buôn bán. Phnom Penh là thủ đô đang phát triển rất mạnh.

Quang cho biết, trước đây xứ Chùa Tháp là một xứ trung lập. Lúc đó vua Sihanouk bang giao với mọi nước trên thế giới. Do đó tên đường ở đây có đủ các khuôn mặt từ tư

bản tới cộng sản. Bạn đừng ngạc nhiên khi thấy đường Charles de Gaulle cắt ngang đường Mao Trạch Đông hay đường Nehru. Phnom Penh có cầu tên là Sài Gòn và cũng có chợ tên là chợ Nga.

Campuchia hiện có hai tuyến đường sắt: một đi Siem Riệp và một đi cảng Kompong Som. Họ đang dự định đầu tư tuyến đường sắt Phnom Penh – Lộc Ninh do Trung Quốc xây cất với kinh phí 5,5 tỉ đô la. Bên tay phải con đường, chúng tôi thấy Nhà Ga Trung Ương sơn màu vàng nhưng không thấy nhiều khách ra vào. Con đường trước nhà ga có dây phân cách rộng lớn như một công viên. Ở Phnom Penh có nhiều con đường rộng như vậy.

Xe đi ngang Chợ Mới để tới một nhà hàng của người Hoa để chúng tôi ăn trưa. Sau đó, đoàn về khách sạn Phnom Penh, một khách sạn sang trọng cỡ 4 sao nằm trên đường Monivong, để chúng tôi nghỉ trưa. Hẹn chiều nay có mặt lúc 3 giờ để đi thăm hoàng cung. Trước khi vào hoàng cung, Quang đã dặn chúng tôi mặc y phục chỉnh tề một chút. Không mặc quần ngắn,

không mang dép Nhứt. Anh cũng căn dặn mọi người là chỉ được chụp hình ngoài sân và không được chụp hình bên trong. Anh ta dặn đi dặn lại nhiều lần vì sợ rằng nếu du khách vi phạm thì sẽ rắc rối.

Quảng trường sông Bốn Mặt:

Từ khách sạn, xe đi dọc con đường vui như Phnom Penh là đường Sisowath Quay, dọc bờ sông Tonle Sap để đến hoàng cung. Phía tay trái, bên bờ sông là một công viên: quảng trường Sông Bốn Mặt. Bên tay phải là những nhà hàng, khách sạn, tiệm cà phê ...Đông đảo du khách và người địa phương đang vui chơi, hóng mát ở đây. Hôm nay là 3/11, tuần sau ngày 9/11 là lễ Độc Lập kỷ niệm ngày Pháp trả chủ quyền cho Campuchia năm 1953. Dọc bờ sông, người ta trang hoàng và treo cờ các nước đủ màu sắc. Không khí hội hè trông thật vui vẻ. Sẽ có một cuộc đua ghe thật lớn trên sông ngay trước quảng trường này.

Cuộc đua ghe hàng năm ở Phnom Penh quy tụ những ghe từ các tỉnh về tham dự. Sáng nay ở Kompong Thom, tôi đã thấy người ta tổ chức đua vòng loại trên đó. Ngoài đua ghe, người ta còn tổ chức thuyền hoa và đốt pháo bông. Nếu có dịp bạn nên tới Campuchia trong thời gian này để cùng hưởng không khí tung bừng và náo nhiệt.

Hoàng Cung:

Xe ngừng ở đường Sothearos để chúng tôi vào thăm hoàng cung. Trước đây, khi vào trong phải mua thêm vé cho máy chụp hình và máy quay video. Hôm nay chúng tôi không phải tốn thêm tiền này. Người hướng dẫn chúng tôi ở đây là một người Việt gốc Miên tên Thon. Anh này quê ở Trà Vinh.

Qua khỏi cổng xét vé, chúng tôi bước vào sân cung điện. Ở đây, có nhiều kiến trúc lớn nhỏ khác nhau và đều có màu sắc rực rỡ. Nhưng nhiều như là màu vàng và trắng. Màu vàng là màu của Phật Giáo, màu trắng là màu của Ấn Độ Giáo. Ngay cả bông kiềng cũng trồng rất nhiều bông có màu vàng như vạn thọ, huỳnh anh ... Vườn hoa trước cung điện được săn sóc rất kỹ và ra hoa thật đẹp. Khu vực hoàng cung khá rộng lớn. Ở phía Bắc hoàng



gia vẫn còn cư ngụ nên chúng tôi không được vào. Các kiến trúc phía Nam gồm:

- Điện Chánh: Đây là nơi thiết triều, làm lễ đăng quang và các lễ lộc khác của hoàng gia. Điện có kích thước 30 m x 60 m có 3 tháp. Tháp cao nhất cao 59 mét có tượng thần Bhrama bốn mặt. Ngày xưa điện làm bằng gỗ được xây năm 1869. Sau này nó được sửa lại bằng bê tông và khánh thành năm 1919 dưới thời vua Sisowath. Các cột đều được trang trí với hình tượng những con thú huyền thoại như Kinnoris và Garudas. Lan can hai bên cầu thang có tạc hình rắn Naga nhiều đầu. Nhìn từ phía ngoài toà nhà này hơi giống các kiến trúc Thái Lan. Ta phải cởi giày ra nếu muốn tiếp tục vào xem bên trong. Ngay chính giữa điện có một ngai vàng được thiếp vàng lá, vài năm thì thiếp lại một lần. Phía sau ngai vàng, trên một

bệ cao là một cái ghế khác. Đó cũng là ngai vàng nhưng chỉ dùng vào dịp đăng quang mà thôi. Bên trên ngai vàng là lọng che bằng lụa hình tròn có 9 lớp. Trần nhà được trang trí bằng những họa phẩm phỏng theo câu chuyện lịch sử trong thi sử Ramayana (người Campuchia gọi là truyền thuyết Reamker). Nét vẽ trông rất nghệ thuật và đẹp mắt. Hai bên ngai vàng có tượng của hai vị vua trong lịch sử tôi không rõ tên. Có thể đó là tượng vua Norodom và Monivong. Ông Thon gọi hai tượng này là Tượng Vua Bên Nội và Tượng Vua Bên Ngoại.

- Nhà triển lãm: có trưng bày các loại trang phục của hoàng gia như: áo của hoàng hậu, long bào nhà vua thêu chỉ vàng, quần áo của nữ tì, thị vệ, ... Tất cả trang phục này đều còn đang được sử dụng. Ngoài ra, còn có nhiều hiện vật khác.

- Đền Chan Chhaya: nằm ngay bên vệ đường để hoàng gia xem duyệt binh trong những ngày lễ lớn. Đôi khi ở đây có trình diễn những chương trình văn nghệ với những vũ khúc cung đình.

- Nhà để khiêu vũ và đãi tiệc.

- Nhà để chứa nhạc cụ và những vật dụng dùng cho lễ đăng quang..

- Văn phòng của hoàng gia ...

Các kiến trúc này tuy nhỏ nhưng cùng loại với điện chánh nên đẹp và hài hòa.

Trong sân hoàng cung có một toà nhà kiểu Âu Châu. Đó là căn nhà do vua Napoléon III tặng cho vua Norodom. (Đặt căn nhà Tây vô chỗ này thật là không đúng và làm cho cảnh quan xấu đi rất nhiều vì kiến trúc không phù hợp).

Đến xem cung điện hoàng gia Campuchia, tôi hơi thắc mắc về những chủ nhân của nơi đây, do đó khi trở về Mỹ tôi đã tìm hiểu về họ và tìm thấy đôi điều lý thú như sau:

Vài câu chuyện về hoàng gia Campuchia:

Hoàng cung Phnom Penh là nơi cư ngụ của hoàng gia Campuchia. So với triều Nguyễn ở



Cung điện Hoàng Gia Campuchia

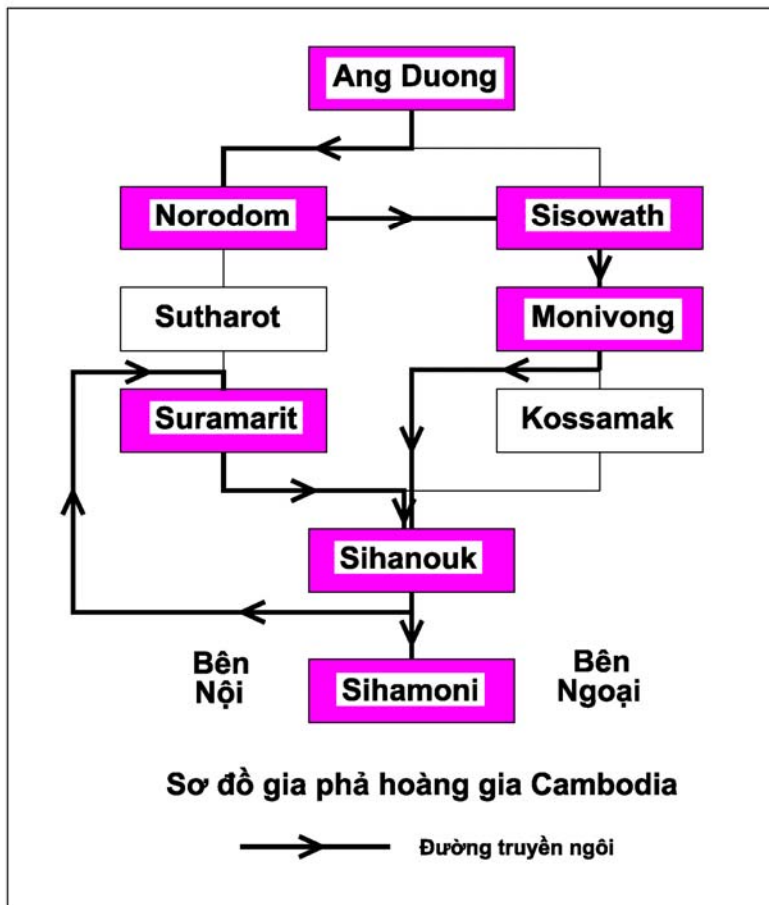
nước ta thì hoàng gia Campuchia có nhiều may mắn hơn vì còn tồn tại tới ngày nay và được người dân mến trọng hơn. Nhưng vì sao ở phần trước đây, hương dẫn viên Thon nói có Tượng vua bên nội và Tượng vua bên ngoại. Ta hãy tìm hiểu đôi chút về gia phả của hoàng gia Campuchia :

Ang Duong Đại Đế:

Xin bắt đầu với vua Ang Duong, tiếng Việt là Nặc Ông Dương, lên ngôi năm 1841 (thời vua Thiệu Trị). Ông này được dân Campuchia gọi là Great King (Đại Đế). Trong thời gian ông trị vì, nước Campuchia nằm trong vùng tranh chấp

giữa Việt Nam và Thái Lan. Ông nghiêng về phía Thái và chống Việt. Ông đã từng viết thư cho Pháp để yêu cầu giúp đỡ. Năm 1859 ông đã từng đặt chân đến Châu Đức. Vua Ang Duong chết năm 1860. Con trai ông là Ang Vodey lên ngôi tức vua Norodom.

Vua Norodom được gọi là vị vua thời đại



mới bởi vì năm 1863, ông và người Pháp ký hiệp ước đặt Campuchia dưới sự bảo hộ của Pháp. Hai năm sau, dân Khmer nổi lên chống Pháp. Người Pháp cho rằng ông ngầm ủng hộ kháng chiến. Cuộc nổi loạn này chỉ chấm dứt khi ông nói rằng người Pháp đã nhượng bộ rất nhiều. Thực chất là từ sau đó ông chỉ là một ông vua bù nhìn. Trong thời đại của ông, kinh đô của Campuchia được người Pháp dời từ Oudong về Phnom Penh mà ông cũng không có ý kiến gì.

Sau khi vua Norodom chết năm 1904, em kế của ông là Ang Sar lên ngôi tức vua

Sisowath. Ông này theo Pháp nên được làm vua. Vua Sisowath chết năm 1927, con là Sisowath Monivong lên kế vị.

Cuộc hôn nhân cùng dòng máu:

Như đã nói ở trên vua Ang Duong có hai người con là Norodom và Sisowath. Bên dòng lớn của vua Norodom có một người cháu nội trai tên là Suramarit. Bên dòng kế của vua Sisowath có một cháu nội gái tên là Kosamak. Hai người này có cùng ông cố là vua Ang Duong nhưng đã thành hôn với nhau. Năm 1922 họ sinh con trai đầu lòng đặt tên là Norodom Sihanouk. Như vậy vua Ang Duong là ông sơ bên nội của Sihanouk hay cũng là ông sơ bên ngoại. Do đó vua Norodom là vua bên nội, còn vua Sisowath và Sisowath Monivong là vua bên ngoại.

Vua Monivong chết năm 1941. Đáng lẽ người kế vị là con trai ông ta tên là Sisowath Moniveth, nhưng Pháp đã chọn Sihanouk làm vua vì nghĩ rằng ông này dễ sai khiến hơn. Điều này là một sai lầm.

Con nhường ngôi cho cha:

Vua Sihanouk làm vua từ năm 1941 tới năm 1955 thì muốn nắm thêm quyền hành về chánh trị nên từ chức và nhường ngôi lại cho cha mình là Norodom Suramarit. Còn ông ta thì làm Thủ Tướng. Khi vua Suramarit băng hà năm 1960 thì Sihanouk giữ chức Thủ Tướng kiêm Quốc Trưởng tới năm 1970 thì bị Lon Nol lật đổ. Ông còn làm quốc trưởng từ năm 1975-1976 dưới thời Khmer Đỏ nhưng sau đó mất quyền về tay Khieu Samphan.

Làm vua lần thứ hai:

Sau khi Việt Nam rút quân năm 1989, do sự dàn xếp của Liên Hiệp Quốc, các phe chống đối ở Campuchia đồng ý một hiến pháp mới theo đó Campuchia là một nước quân chủ lập hiến. Do đó từ năm 1993, Sihanouk trở lại làm vua đất nước này. Sihanouk có 7 người vợ. Năm 2004, Sihanouk chuẩn bị trao quyền lại cho con trai. Hoàng thân Nararith, con thứ của người vợ cả, đáng lẽ được làm vua, nhưng ông này có đảng chính trị nên không được hoàng tộc ủng hộ. Con trưởng của bà Monique Izzi, hoàng hậu thứ 7, là Norodom Sihamoni được hoàng gia chọn kế vị. Ông này sinh năm 1953, là một vũ sư, từng làm đại sứ của Campuchia ở UNESCO, hiện còn độc thân. Ông đã từng đi nước ngoài rất nhiều và biết nói nhiều thứ tiếng như: Anh, Pháp, Nga, và Tiệp Khắc. (Bà Monique Izzi, mẹ của vua hiện nay, tức Hoàng Thái Hậu, sinh tại Sài Gòn năm 1936, có cha là người Pháp lai Ý ở đảo Corse, mẹ của bà là người Khmer sinh ở Nam Vang).

Những kiến thức trên đây giúp cho chúng ta hiểu thêm đôi điều về hoàng gia Campuchia và hết thảy về tên những con đường ở Phnom Penh như Monivong, Sisowath, Norodom...

Chùa Vàng Chùa Bạc:

Rời hoàng cung, chúng tôi đi về phía Nam để vào thăm chùa này. Tên chùa là Wat Preah Keo. Tưởng là hai chùa, thật ra chỉ có một mà thôi. Bên vách tường vòng quanh chùa có vẽ những cảnh trong thi sử Ramayana nhưng đã bị phai mờ hư hại nhiều. Gọi là Chùa Bạc vì được lát bằng 5000 viên gạch làm bằng bạc, mỗi viên nặng 1 kg. Chùa được làm bằng gỗ năm 1892 dưới thời vua Norodom theo kiểu chùa Ngọc

Phật của Thái Lan. Năm 1962 chùa đã được trùng tu. Dưới thời Pol Pot, chùa được bảo tồn tuy rằng 60 % hiện vật đã bị mất. Trong chùa có một tượng Phật đứng làm bằng vàng tạc năm 1906, nặng 90 kg và có gắn 9584 viên kim cương. Viên lớn nhất nặng 25 cara. Bên trên còn có tượng Phật, ngồi cao chừng 30 cm, làm bằng ngọc xanh. Hiện giờ trên thế giới chỉ



Chùa Vàng Chùa Bạc trong Hoàng Cung Nam Vang

có mấy nước như Thái Lan, Tích Lan, Miến Điện ... là có tượng Phật làm bằng ngọc xanh như ở đây. Ngoài ra, trong chùa còn rất nhiều tượng Phật khác, tượng nào cũng rất quý giá.

Phía sau các tượng Phật có để "long xa". Thật ra đây chỉ là một cái kiệu, có các thanh ngang dọc để 12 người khiêng đỡ vua ngồi trên đó và diễu hành trong ngày đăng quang. Ở Campuchia, ngai của vua được thiếp vàng, phần làm bằng vàng của ngai nặng 23 kg.

Trước sân chùa có tượng vua Norodom cỡi ngựa. Hai bên có hai tháp bằng xi măng trắng dựng tro cốt của hai vua Norodom và Ang Duong. Sân chùa trồng hoa rất đẹp. Phía sau chùa có nhiều tháp nhỏ khác cũng để tro cốt của những người trong hoàng tộc trong đó có tro cốt một công chúa.

Ở phía Nam chùa có một tiệm bán đồ lưu niệm và một căn nhà với kiến trúc tiêu biểu của dân tộc Khmer. Bên cạnh đó là nhà triển lãm về ngoại giao của hoàng gia. Ta sẽ thấy hình vua Sihanouk bắt tay các lãnh tụ trên thế giới cả phe tả lẫn phe hữu. Trên đường ra là nhà triển lãm lễ đăng quang của vua mới: Norodom Sihanmoni. Ông này là con thứ của Sihanouk nhưng có số làm vua vì ông anh cả, là hoàng thân Ranarith, muốn làm chánh trị nên có đảng riêng. Vua Campuchia chỉ có hình thức và nghi lễ mà không có thực quyền nên không được làm chánh trị. Vua Sihanmoni hiện còn độc thân. Vua Sihanouk có rất nhiều con và con của ông chỉ học ca, vũ, nhạc, kịch ... nghĩa là các món ăn chơi chứ không học văn hoá, quân sự, hay chánh trị. Vua Norodom Sihanmoni hiện nay là một vũ sư có tài còn chị của ông là công chúa Norodom Buppha Devi cũng là một vũ sư nổi tiếng về vũ apsara của dân tộc Khmer.



Chùa Bà Penh

Chùa Bà Penh (Wat Phnom)

Trước đây, tua du lịch Campuchia thường đưa du khách đi thăm Toul Sleng tức là nơi giam giữ và tra tấn tù nhân dưới thời Khmer Đỏ và đi thăm Cánh Đồng Chết. Nhưng sau nhiều chuyến đi có nhiều người về không ngủ được vì bị ám ảnh. Hướng dẫn viên Nguyễn Hoàng nói có một cô kia sau khi đi thăm nơi đó thì tối về uống rượu tới say xin luôn vì quá xúc động. Hiện nay, Saigon tourist không tổ chức đi nơi đó nữa. Ai muốn đi thì hướng dẫn viên sẽ tìm cách đưa đi nhưng họ phải trả thêm tiền. Quang còn hù thêm là ở đó có ma. Khi dân chúng bắt đầu hồi cư về Phnom Penh, đêm đêm họ vẫn còn nghe tiếng người gào thét và kêu rú từ nơi đó. Toul Sleng là một nơi rừng rợn. Do đó, kỳ này không ai dám đi thăm trường học và nhà tù ghê sợ đó nữa. Thay vào đó chúng tôi đi thăm

ngôi chùa nổi tiếng như Phnom Penh: chùa Bà Penh.

Chùa nằm trên đồi nhân tạo cao 27 mét giữa một bãi cỏ hình tròn thật lớn có bậc thang đi lên. Hai bên bậc thang có tạc hình rắn Naga. Trước sân chùa có tháp treo trống. Bên trong chùa có thờ Phật, Không Tử, và thờ ... thần Vishnu. Cột, trần, vách chùa đều được trang trí

bằng hình vẽ rất đẹp. Chùa được xây năm 1373, được trùng tu nhiều lần. Lần sau cùng là năm 1926. Sau chùa là một tháp trắng rất cao đang được tu sửa. Tháp này chứa tro cốt của vua Ponhea Yat, vị vua đầu tiên lấy Phnom Penh làm thủ đô. Phía trái, trên đường đi xuống bên hông chùa là nơi thờ bà Penh. Quang tếu thêm là đi Chùa Bà Penh bạn có thể cầu tài cầu lộc nhưng nhớ đừng bao giờ cầu xin về tình duyên vì Bà Penh là một ... bà goá.

Theo đường bên hông chùa để đi xuống, chúng tôi thấy có một cái đồng hồ rất lớn, bằng cỏ và hoa, nằm trên sườn đồi nhưng hình như lúc đó đồng hồ bị hư và chỉ giờ không đúng ...

(Trích Á Châu Quyển Rũ – tập 2)

